

стопански отрасли, каквито сѣ: птицевъдството, овцевъдството, свиневъдството, краварството, пчеларството и още повече да замислятъ начини и срѣдства за кооперативната преработка и пласментъ на кооперативното производство.

3. Създава се работа на голѣма частъ малоимотни и безимотни хора, насажда се между тѣхъ търпимостъ, солидарностъ, дисциплина и високъ духъ на общественостъ, като рѣбоветъ на индивидуализма и егоизма полека-лека се изглаждатъ за да дадатъ мѣсто на новия човѣкъ, човѣкътъ сѣ, много по-широкъ духъ и благородство, отъ колкото днешния обезумѣлъ въ своя свещенъ егоизъмъ човѣчець.

4. Най-после кооперативното стопанисване и обработка даватъ най-голѣма възможностъ за едно дирижирано, споредъ нуждитъ на времето, земеделско производство.

Срещу всички тия доводи, безспорно, се правятъ нѣкои възражения, които, обаче, при едно по-критично разглеждане сами по себе си отпадатъ.

Така напримѣръ, възражението, че при технически усъвършенствуваната обработка на земята, щѣла била и безъ туй излишната работна рѣжка въ селото още по-вече да се увеличи, е далечъ не основателно. Нека се знае, че никой, абсолютно нищо нѣма да изгуби, ако при по-малкъ, но по-смисленъ трудъ добива по-високо стопански блага. Още по-малко ще загуби селското стопанство, ако ли бихме успѣли да освободимъ поне жената-майка отъ непосилния и убийственъ полски трудъ, за да се отдаде тя на действителното свое призвание: **да работи въ своя домъ, като истинска домакиня и майка.** Още по-несъстоятелно е твърдението, че кооперативния начинъ на обработка земята най-малко щѣлъ да ползува малоимотнитѣ земеделски стопани. Напротивъ, тъкмо за тѣхъ ползата ще бѣде най-голѣма, защото тѣ съ своитѣ 10 и 15 декари орна земя веднажъ за винаги ще престанатъ да мислятъ, че сѣ земеделци и, че затова могатъ безнаказано да държатъ живъ и мъртавъ инвентаръ, който често изяда цѣлото производство. И най-после, тѣ ще иматъ всичката възможностъ да пласиратъ своя трудъ въ общата поземлена площъ и обзаведенитѣ къмъ нея стопански сервиси и работилници.

Най-после не е толкова страшно и предлопожението, че при остойносттаване вложения въ обработка на земята трудъ, за последната едва ли би останала нѣкаква рента.

Вѣрно е, че при днешното наше разпокъсано земеобработване и дребно производство, последното, особено при известни култури, едва ли покрива вложения трудъ.

Нека, обаче, се разбере, че тъкмо това е и най-главния мотивъ да се иска пристѣпъ къмъ новото, гдето при една технически по-усъвършенствуванa обработка на земята, преработка и пласментъ на производство, ще се съкратятъ най-